

מוגנות והמסתעף 7 - התפרצות מאוחרת

הרבה אנשים שואלים אותי, "יהושע, תגיד לי בבקשה, איך בכלל נכנסת לנושא הזה?" השאלה, בדרך כלל, מקבלת חדות חזקה יותר כאשר מדובר באנשי מקצוע בעלי תואר כזה או אחר כאשר הם מגלים שההתעסקות שלי בתחום מניעת פגיעות אינה בתור "איש מקצוע בעל תואר שלמד באוניברסיטה". אבל גם אנשים שאינם אנשי מקצוע לפעמים תוהים על הדבר.

לעיתים קרובות, אני קולט בשאלה נימה של, "נו, בטח עברת את זה בילדותך, נכון?"

אכן, ההנחה היא לא חסרת יסוד. עסקן בעל שם בשכונתי פעם סיפר לי כי סוד ההצלחה של פרויקט כזה או אחר טמון בכך שמוצאים איזה אדם עשיר שהוא או אחד מבני משפחתו עברו את הגהינום הספציפי הזה, ולכן הוא נרתם כלו למשימה. הוא מבין כמה הדבר פוגע בחיי החולה (דוגמה, לצורך העניין) ובני משפחתו. לכן, הוא מוכן לתרום מכספו וזמנו ולגרום לכך שאנשים אחרים אף הם יתרמו מכספם למען הצלחת הפרויקט.

ההנחה הזו שאדם לא ייכנס לעובי הקורה אם הוא לא חווה את הגהינום על בשרו לא רחוקה ממני. ברוך השם, זה לא קרה לי או לאחד מילדיי, אבל זה כן קרה לבנו של אדם שאני מאוד קרוב אליו. אספר את סיפורו בקצרה ומתוך טשטוש של כמה פרטים מזהים.

מדובר במשפחה נפלאה שכל כולה לימוד התורה והרבצת התורה. בכלל לא הכירו במושגים כמו פגיעות, התמכרויות וניסיונות התאבדות.

לכן, כשיום בהיר אחד הילד שלהם נמצא באיזה "בר" שתוי לשוכרה, ההלם היכה בהם בעוצמה שאי אפשר לתארה. הילד היה אז בערך בן חמש עשרה. בחור ישיבה. למשך השבע השנים הבאות הם עברו אתו את שבעה מדורות הגהינום.

לא פעם ולא פעמיים הילד הובא בדחיפות לבית החולים בגלל שהוא צרך כמות אלוהול שהייתה בה כדי לקפח את חייו.

האבא דיבר איתי על המשבר במשך השנים. בלב גלוי. ובגלל שהקשר בינינו מאוד חזק, זה היווה אחד המרכיבים המשפיעים ביותר שגרמו לי להיכנס לנושא הזה.

באחת התחנות של המסע דרך שבעה מדורות הגהינום, גילו שהבחור עבר פגיעה מתמשכת בילדותו בידי קרוב משפחה.

למפרע, אחרי שלמדו הרבה על הנושא של פגיעות, זיהו את סימני המצוקה. אבל כשזה היה קורה "בזמן אמת", הם לא ידעו כלום מענין הפגיעות ובכלל לא שמו לב לסימני המצוקה.

במשך שנים, הטראומה נשארה רדומה אצל הילד עד אותו יום שהוא פגש שוב את קרוב המשפחה שפגע בו.

ואז הכול התפוצץ.

בשלב מסוים, הוריו של אותו בחור (שהיום הוא ברוך השם יציב, נשוי ואב לילדים) החליטו שמוטלת עליהם חובה לשתף כמה שיותר אנשים במידע שהם למדו. להציל נפשות מרדת באר שחת.

במיוחד, הם פנו למנהלי מוסדות מכיוון שאלה אחראיים על מאות ואלפי ילדים וביכולתם לדאוג לכך שגם הורים וגם ילדים ילמדו מה שנחוץ להם לדעת כדי למנוע, כמה שניתן, מקרי פגיעות.

היו כאלה, אבל, שתהו. "מה אתם מבלבלים את המוח?! הילד פתאום סוטה מן הדרך ואתם רוצים לטעון שזה בגלל דבר שקרה לו לפני תשע שנים?!"

יודגש כי הסיפור כולו התחיל לפני קרוב לשני עשורים. מאז, ברוך השם, אנו עדים להתקדמות גדולה מאוד. הציבור הרבה יותר מודע. הרבה יותר מכיר. הרבה יותר מבין. הרבה יותר מכיל ומטפל.

ובכל זאת, עדיין, עד היום שומעים מדי פעם תהיות... האמת היא, התהיות האלה נובעות מתוך אי-ידיעה. אי-הכרה של המושג "טראומה". לא שלא שמעו את המילה. שמעו. אבל לא באמת מבינים מה זה. מי שמוכן להשקיע אפילו רק כמה שעות בודדות ללמוד את הסוגייה לא יתקשה להבין כמה זה נורמלי שחוויה טראומטית יכולה לגרום לפיצוץ בנפש הקורבן רק באיחור רב.

אבל ברצוני לשתף את הציבור בקושיה שנפל לי אתמול באמצע לעשות "שניים מקרא", כי נראה לי שהתשובה אליה קולעת בדיוק למטרה הזו.

"חנוך משפחת החנכי - לפי שהיו האומות מבזין אותם ואומרים מה אלו מתיחסין על שבטיהם? סבורין הם שלא שלטו המצריים באמותיהם?!...לפיכך הטיל הקב"ה שמו עליהם, ה"א מצד זה ויו"ד מצד זה, לומר 'מעיד אני עליהם שהם בני אבותיהם'. וזה

הוא שמפורש על ידי דוד, 'שבטי י-ה עדות לישראל', השם הזה מעיד עליהם
לשבטיהם (רש"י כו:ה):".

הרי מדובר בספירה שהייתה בסוף הארבעים שנה במדבר. למה לא לתת את
העדות הקריטית הזו מיד בספירה הראשונה שהייתה בשנה השנייה ליציאתם מארץ
מצרים? ואיך העדות הזו בעצם עובדת? למה שאומות העולם לא ימשיכו להלעיג,
"נו, באמת... אתם מצפים שנאמין לכם בגלל שכך כתוב בתורה שלכם?!"

התשובה היא שאם הקב"ה צירף את אותיות שמו לשמות המשפחות, זה אומר שהם
ראויים לכך. שבטי י-ה עדות לישראל. זה מה שהם. עברו המון תלאות וצרות.
ניסיונות. עליות ונפילות. ארבעים שנה במדבר שממה ו... עצם ישותם מצהירה
"אתם הדבקים בה' חיים כולכם היום".

לפי טענתם המתלוצצת של אומות העולם שהתרחשה פגיעה והורות ממקור טמא,
לאו דווקא שהשפעתה תתגשם תכף ומיד. לכן, דווקא עכשיו, בסוף הארבעים שנה,
הוא הזמן הנכון לעדות הזו.

רואים, אם כן, בדיוק את היסוד הזה. אין מה לתהות על התפרצות מאוחרת. כי כך
הוא טבע נפש האדם. כוחותיה רבות ומגוונות. ההשפעות והמנגנונים מורכבים למדי.
לעיתים, נכנס לנפש איזה מרכיב מסוים שתוצאותיו יוכרו רק לאחר שנים רבות.

אם נער, או אפילו מבוגר, "פתאום מתפוצץ", תגובה של תהייה מקורה בתפיסה
שטחית. במקום תהייה, צריכים להתאזר בכוח ההכלה וההבנה. אין סתם. יש סיבה
למה האדם התפרק. ורק אם הסביבה תהיה מכילה ותומכת יהיו לו את מירב
הסיכויים להחלים ולהשתקם.

~~~~~

הניוזלטר היה לכם מעניין ומאיר עיניים? נא לשתף 2 קרובי משפחה או חברים. אם
ירצו להירשם לקבוצה, אפשר בקישור <https://stats.sender.net/forms>..., או אפשר
לשלוח מייל ל- rbsa613@gmail.com עם הכותרת "מוגנות".

~~~~~

יש לכם שאלה, הערה או הארה? תשלחו לי בבקשה!

~~~~~

יהושע ברמן

מוגנות ~ התבגרות ~ זוגיות
הרצאות ~ יעוץ ~ ספרים

הקליקו כאן כדי לרכוש ספר תצילני מפגע רע

<https://buy.stripe.com/aEU5nR2...>

להזמנת הרצאה, יעוץ, ספרים או חוברות
rbsa613@gmail.com 053-416-6344

להסרה מרשימת התפוצה הקליקו על המשפט באנגלית דלהלן:

If you want to unsubscribe, click here.